

w liście ustalonej przez Ministra Gospodarki Materiałowej w uzgodnieniu z zainteresowanymi ministrami (kierownikami urzędów centralnych). Lista ta będzie weryfikowana w miarę potrzeb gospodarki narodowej.

§ 2. 1. Udokumentowane zmniejszenie zużycia surowców i materiałów do produkcji określonego wyrobu lub usług w stosunku do obowiązujących normatywów zużycia, wycenione według cen stosowanych w ewidencji księgowej na ostatni dzień kwartału, stanowi kwotę oszczędności w zużyciu surowców i materiałów. W dyspozycji przedsiębiorstwa pozostaje 70% tej kwoty.

2. Z kwoty oszczędności, o której mowa w ust. 1, pozostaje w dyspozycji przedsiębiorstwa, 35% można przeznaczyć na nagrody indywidualne dla pracowników, którzy przyczynili się bezpośrednio do powstania oszczędności w zużyciu surowców i materiałów.

3. Odpisy z tytułu oszczędności w zużyciu surowców i materiałów, o których mowa w ust. 1, będą dokonywane z zysku do podziału.

§ 3. 1. Minister Finansów wprowadzi ulgi w podatku dochodowym w takiej wysokości, aby do dyspozycji przedsiębiorstwa pozostało 70% łącznej kwoty oszczędności w zużyciu surowców i materiałów, o której mowa w § 2 ust. 1, i określi szczegółowe zasady oraz tryb stosowania tych ulg.

2. W razie stwierdzenia, że naliczenie oszczędności w zużyciu surowców i materiałów nastąpiło w sposób nieprawidłowy, przyznana ulga, o której mowa w ust. 1, podlega cofnięciu.

§ 4. 1. Kwoty nagród, o których mowa w § 2 ust. 2, podlegają wyłączeniu z podstawy obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

2. Wyliczenie oszczędności w zużyciu surowców i materiałów powinno być poddane kontroli w toku weryfikacji sprawozdań finansowych. Nieprawidłowo wyliczone i wypłacone kwoty nagród podlegają włączeniu do podstawy obciążeń na rzecz Państwowego Funduszu Aktywizacji Zawodowej.

§ 5. 1. Wypłaty nagród następują na podstawie opracowanych i zatwierdzonych w obowiązującym trybie regulaminów zakładowych.

2. Regulaminy zakładowe powinny między innymi określać warunki i metody pomiarów oraz obliczeń nie-

zbędnych do odpowiedniego udokumentowania uzyskanych oszczędności.

§ 6. 1. Oszczędności w zużyciu surowców i materiałów oblicza się metodą narastającą w skali przedsiębiorstwa raz na kwartał, porównując faktyczne zużycie materiałów i surowców z obowiązującymi normatywami zużycia, w legalnych jednostkach miar według cen, o których mowa w § 2 ust. 1.

2. Szczegółowe zasady wyliczania oszczędności materiałowych określi Minister Gospodarki Materiałowej w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 7. 1. Oszczędności, o których mowa w § 2 ust. 1, nie mogą być uzyskiwane kosztem obniżenia jakości wytwarzanych surowców, materiałów, wyrobów i usług, pogarszania stanu technicznego eksploatowanych maszyn i urządzeń oraz ich uzyskanie nie może spowodować zagrożenia życia, zdrowia lub środowiska naturalnego.

2. Wypłaty nagród mogą nastąpić po dokonaniu kwalifikacji jakości wyrobów, o których mowa w art. 10 ustawy z dnia 8 lutego 1979 r. o jakości wyrobów, usług, robót i obiektów budowlanych (Dz. U. Nr 2, poz. 7).

§ 8. 1. Właściwi ministrowie określą przedsiębiorstwa, które na zasadzie eksperymentu będą mogły korzystać z zachęt materialnych z tytułu oszczędności w zużyciu surowców i materiałów na zasadach określonych w uchwale. Wykazy tych przedsiębiorstw zatwierdza Pełnomocnik Rządu do Spraw Oszczędności.

2. Przedsiębiorstwa, o których mowa w ust. 1, powinny posiadać zweryfikowane przez właściwe organy normatywy zużycia surowców i materiałów oraz odpowiednie warunki techniczno-organizacyjne i powinny realizować zadania wynikające z rządowego programu oszczędnościowego.

3. Przedsiębiorstwa nie objęte wykazami, o których mowa w ust. 1, będą mogły korzystać z zachęt materialnych określonych w uchwale po dokonaniu przez Prezydium Rządu oceny eksperymentalnego ich stosowania w okresie półrocznym.

§ 9. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 października 1983 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. J. Obodowski

196

ZARZĄDZENIE Nr 30 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 28 września 1983 r.

w sprawie sprawowania nadzoru nad Ochotniczymi Hufcami Pracy przez Ministra Pracy, Płac i Spraw Socjalnych.

Na podstawie § 1 ust. 2 uchwały nr 260 Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 1982 r. w sprawie dalszego rozwoju Ochotniczych Hufców Pracy (Monitor Polski Nr 31, poz. 267) zarządza się, co następuje:

§ 1. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych sprawuje nadzór nad Ochotniczymi Hufcami Pracy w zakresie:

- 1) rekrutacji i zatrudnienia młodzieży w hufcach pracy,
- 2) dokształcania i doskonalenia zawodowego uczestników i junaków Ochotniczych Hufców Pracy,

- 3) warunków pracy i socjalno-bytowych w hufcach pracy.

§ 2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych ustala wytyczne w sprawie ogólnych zasad gospodarki finansowej Ochotniczych Hufców Pracy oraz czuwa nad prawidłowym wykonywaniem planów finansowych.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski